

UN TRIBUTO AL BASCUENCE

En el cada día más acreditado Colegio que los RR. PP. Dominicos tienen establecido en la aristocrática villa de Vergara, se celebró el día 7 del corriente una solemne velada en honor de Santo Tomás de Aquino, y en ella el alumno D. Daniel Arteche dió lectura á la siguiente composición:

IRAKASLE AINGERUARI

Kantatzeko gaur gogoa daukat,
 Ezpanaiz ere kantari;
 Pentsamentu au ez dakit nondik
 Burura zatan etorri,
 ¡Ai! kantatzeko gogo au baña
 Gaur biraldua nderoni,
 Baneki nor dan abiatzeko
 Laster kantatzen berari;
 Baña, au nor dan nola nik ezin
 Diodan beian igarri,
 Izarretara zuzendutzen naiz
 Ea an bada ageri.

Ta an ikustean bost izarrekin
 Garbi garbiro ageria,
 Letraz bezela eskribituta
 Tomasen izen aundia;
 Gogoratu naiz berealaše
 Bere gogoangarria,

Egun au dala ta augatik Tomas
 Zatala kantagarria,
 Eta gañera nola dan gizon
 Argienetan argia,
 ¿Ez du merezi ipintzea gaur
 Odeyez gora jarria?

¿Nola nezake utzi isillean
 Umant ain miragarria?
 Egun au bada goizetik izan
 Iñoizko pozen jaikia?
 ¿Ez dakutsute urdin obeaz
 Zerua ere jantzia;
 Gartsu diraden pichi ederrez
 Bete beterik guztia?
 ¿Onratze arren albait ondoen
 Tomas garaipenlaria,
 Jesukristoren etsai guztien
 Ezpata beldurgarria?

Onra dezagun, onratu bada
 Gaur Tomas Akinokua;
 Eliz Amaren pilarietan
 Indartsuenetakua;
 Munduan ere bazan jatorriz
 Eche aundietakua,
 Utzirik baña bizitza bigun
 Lasai ta naierazkua;
 Nai zuelako ark komentuan
 Egin latza ta estua,
 ¿Alabagarri ez da benetan
 Santu aïñ egiazkua?

Bioletacho baten antzera
 Nai zuen leku gordea,
 Etzuelako bere doairik
 Kanpora agertutzea;
 Bere naya zan erretiroan
 Bizitza igarotea,
 Arrazoiaren legera griñak
 Osoro menderatzea,
 Birtute danen lorez anima
 Apaindurikan jartzea,
 Eta gezurra egiarekin
 Ostikopean sartzea.

Nai zuelako ark chiki izan,
 Deitu bekio aundia;
 Bai eta donzel garbi zalako
 Lirio zuri zuria,
 Jesukristoren amorioan
 Zalako berriz gorria;
 Alde ontatik baldin irudi
 Badu larrosa gorria;
 ¿Luma zorrotzaz ez da Jesusen
 Gerrari bizi bizia,
 Ereje danai burua austeko
 Nor da au bezin zolia?

Orregatikan deitzen diote:
 Eskoletako aingerua,
 Izen onekin mundu guztian
 Tomas da ezagutua;
 Bera dalako irakasletan
 Maisu askoren maisua;
 Bera dalako Kristoren alde
 Lan asko egintakua,
 ¿Ta bizi zala ez da berberak
 Ausen galdetutakua:
 Ederki dezu eskribituta
 Zegaz nai dezu pagua?

Kristo zalako baña bakarrik
 Tomasen maitegarria,
 Erantzun zion: Jesus zen izan
 Zakit neronen saria;
 ¿Zerekin eman bestela ari
 Zor zayon irabazia?
 ¿Zerekin bere ain egitada
 Askoren ordaingarria?
 ¿Fedeagatik baldin igaro
 Bazuen bere bizia,
 Lanean beti gau eta egun
 Ill arteraño guztia?

¿Nola onratzen lurrean ere
 Dira aren lan aundiak!
 ¿Nola maitetzen dituan eurak
 Eliza Santak guztiak!
 Orregatikan amairugarren
 Leon Aita chit argiak,
 Tomasen letra argiakin nai
 Luke argitu erriak;
 Diradelako izarren gisa
 Danak gartsu ta biziak,
 Lañorik gabe izan ditzagun
 Zeruruntz bide garbiak.

An, bera ere dakust luma bat
 Duela bere eskuan,
 Daukazkiala beste lumadun
 Chit asko jiran onduan;
 Baña, guztiak baño berak du
 Koroi ohea buruan;
 Bera daukate danak erdian
 Maisu zar baten moduan;
 Irakatsiten dirudiala
 Diarduela zeruan,
 Esan ezpalu bezela emen
 Nai zuen dana munduan.

Duda gaberik berak ere dit
 Andik gaur bota begia,
 Berak emandit kantatzeko len
 Neukan egarri aundia;
 Berak mingañañ leundu dit eta
 Agoan jarri eztia,
 Berberak sartu nere burura
 Erraña me bat bizia;
 Eten gaberik ekarri nezan
 Azkeneraño aria,
 Beraren onran gaur kantatzeko
 Emen euskaraz gloria.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

LA VIRTUD

(SONETO)

Hacer el bien con generosa mano,
 Por el bien y no más, sin otra idea,
 Fué siempre nobilísima tarea
 Que á Dios levanta el corazón humano.
 Hacerlo á un enemigo que, villano,
 Temor y no virtud tal vez lo crea,
 Es más subido mérito, aunque sea
 Lo mismo que sembrar en aire vano.
 Partir con el desnudo é indigente
 El escaso alimento y el vestido,
 Es acción que ya toca en lo eminente.
 Pero hay mayor virtud en el olvido:
 Enterrar el bien hecho y juntamente
 El mal en recompensa recibido.

VENTURA RUIZ AGUILERA.

